ՀԱՆԳԻՍ ԱԶԳԱՅԻՆ

Մինոս, շաբաթը երկու անգամ, Չորեքշաբթի և Շաբաթ օրերը կը հրատարակուի։

Բաժանորդագինն է տարեկան դրչ. 100
Վեցամսեայ 50
Դուրս երթալիք փոստայի ծախքը՝ առանց ողնի վճայ է։

Որ և է նամակ և գրութիւն պէտք է ուղղուի Հանդեսի» արտօնատէր առ Անտօն Սագոյեան — կ. Պոլիս Փիւրքճիւ-խան թիւ 26, 33։

Ծանուցման տողը 60 փարայ է։
Մէկ թերթը 40 » »

ԹԻՒ 31 Ա. ՏԱՐԻ 1875 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 10 ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ

ԿԷՏԻՔ ՓԱՇԱՅԻ ՀԱՐՍՆԻՔԸ

Յիսնակի դիմացի կիրակին պալըխճի էսնաֆիէն մէկուն հարսնիքը տեղի ունեցեր է, հետեւեալ կերպով։

Փեսին բարեկամներն ու ազգականները հարսառի չիգացած, տաներէց քահանային կը պատուիրեն որ կանուխկէկ գայ որպէսզի երթան աղջիկը շուտ առնեն և տաղտապան մէջտեղէն վերնայ։

Զայս պատուիրելով՝ կ'սկսին զրոս դու պատուիրեցեր օղիին պուտանմիշ ըլալ. այնպէս որ երթալով գլուխները տաքնալով ժամադրութիւննին որ է ժամը 11 կը մոռնան, և մէկ քանի ալ րախի սիւնկէրները «նէ՛ տէմէք օլսուն, պիղ տէրտերէ տօքուղտա կէլսին տէտիք, նի՞չին կէլմէտի» ըսելով աղաւորիկ մարդա մ'է կը վերցուննեն։

Փեսին մարը՝ որ հրաւիրելոց խմածին նայելով հազիւ թէ 6 հատ խմած խելքը դլուխ նէ եղեր, մէջ մտնալով, «ծօ ախպերտանք, տէր պապան խապահաթ չ'ունի, անիկայ սահաթը տասներմէկին կուգամ» ըսաւ կ'ըսէ ալ նէ՛ բագոսի հուրը սոյն պապայիտներուն երակացը մէջ չըլան ընէլուն՝ ամէնքը միաբերան «զէնկին ըլլայինք նէ կը վազէին, էսնաֆ էնք տէյի երէսնիս պիւէ չեն նայիր կոր» ըսելով հարսառի համարը քահանային դալուն չ'սպասելով ճամբայ կ'ելլեն ժամը 9 ու կէսին։

Սակայն ինչպէս որ սովորութիւն է առանց քահանայի հարսառի երթալը ամօթ համարելով՝ ճամբան օտար քահանայի մը կը հանդիպին և օձիքէն քաշելով «իշթէ մեր ուզած քահանան ալ աս է» կ'ըսեն և առ-

ջևնուն քալելու համար խեղճ քահանային հրաման կ'ընեն։

«Ինչ ընելու է, ըռախիին հէօքմէն է» ըսելով խեղճ քահանան ալ իր տանը համար առած իւլուֆէը պալըզին ծանօթ գինետուն մը կը ձգէ, և չարնաչար հետերնին ճամբայ կ'ելլէ։

Մէյմը աս պատին, մէյմը անդին պատին զարնուելով ու ցեխի մէջ կենալով երկելով, ճամբէն անցնողներուն հարց ներելով, հայոյութիւն ընելով վերջապէս աղջկան տունը կը հասնին։

Խեղճ տաներեցը գործէն անտեղեակ՝ ժամը 11 ին չ'ապասելով «ընէ՛ օլուր ընէ՛ օլմազ»ի, սկզբամբ երբ կ'ելլէ փեսին տունը կ'երթայ՝ պարապ տունը գլուխը կանցնի, և «հոս անպատճառ փիւրիւզ մը կայ» ըսելով անկէց չիտակ չունչը աղջկան տունը կ'առնէ։

Սակայն յուսացածին չափ գործին մէջը վախ չի տեսներ ու կը հասկնայ որ բոլոր գարձուածքը օղիին զօրութենէն է և ոչ թէ ուրիշի մը։

Սակայն հարկ է ըսել որ հարսնեւորայ կողմանէ աղւորիկ սափառթաճիալ կ'ուտէ ուշանալուն համար։

Օտար քահանայն տաներեցին գալը տեսնելով բնականաբար քիչ մը երեսը կը թըթուեցնէ, որովհետեւ «ձրի առիք և ձրի տուք» ի բաբառային երթալը կը հաշուէ։

Վերջապէս չ'երկարենք, հոն ալ սիւնկէրնին թռչելով՝ փեսին թախչըմը քալելու անկարող վիճակի մէջ, հարսը կ'առնեն և ճամբայ կելլեն, օտար քահանան հարսին՝ և տաներեցը փեսին հետ։

Երբ բաւական կը քալեն, սատանան օտար քահանային փորը կը մտնէ տեսնելու համար թէ արդեօք փեսին թախչըմը կուգա՞յ, երբ ետին կը գառնայ, կը տեսնէ որ իրմէ, հարսէն և 3 կնիկէ զատ ուրիշ մէկը չիկայ փողոցին մէջ։

«Ծօ ասոնք ուր փախան» ըսելով, քահանայն կը բռնէ հարսին ձեռքէն և չունչը օգտածին չափ կ'սկսի վազել կէտիք փաչայի եօխուշն ի վեր, հոն չի գտնար, բաղնիքին փողոցը կը մտնէ, հոն ալ չիկայ, Սարային մէջ կը վիներ, չիկայ, չիկայ, փեսին թախչըմը կծիկը դրեր է։ Հարսը՝ «վույ աս ի՛նչ ձիւն եր գլխուս եկաւ, հէմէն էտի առջի հարսնութիւնս ըլլայ» ըսելով, թէլփէչէն գլխէն հանածին պէս՝ տէրտէրին հետ մէկտեղ սօլուխը մօրը տունը կ'առնէ։

(Շարունակելի)

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երէկուան Լա Թիւրքիի մէջ բերկրութեամբ կը կարդանք թէ՝ Իզմիրի Արշալոյս Արարատեան լրագրին հրատարակիչ և տէր Ղուկաս Էֆէնտի Պալթազարեան չորրորդ կարգի մէճիտիէ պատուանշան ստացեր է Բ. Դռնէն։

Մասիս

Մասիս պատուանշանէն վազ անցաւ ճերմակ մէճիտիէյի մըն ալ սուլթ կըլլայ ամմա՝ տուողը ո՞վ է։

———

Գոհութեամբ լսեցինք որ Ս. Էջմիածնայ վեհ. կաթողիկոսը պատրիարքական փոխանորդ Գեր. տէր Մկրտչեան, Իզմիրլեան Գեր. տէր Մատթէոս Ծ. վարդապետի, և Օրթաքէօյի Արժ. տէր Սահակ քահանայի մէյմէկ ոսկեզօծ և արծաթեայ քառաթև խաչ շընորհեր է հանդերձ օրհնութեան կոնդակներով։

Ուրախ եմք որ վեհ. կաթողիկոսը աղգին և եկեղեցւոյ հաւատարմութեամբ ծառայող եկեղեցականները Հայրապետական կոնդակաւ և նուէրներով այսպէս կը վարձատրէ ու կը քաջալերէ։

Նոյնպէս բերկրութեամբ իմացանք որ

Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրն ալ իւր գեր. վոխանորդին անձնուէրը ու խոհական ծառայութեանցն վարձատրութիւն, ակառնակուռ և ոսկեզօծ խաչ մը նուիրեր է։

Հայբենիք

Ցուսով ենք որ Հայրենիքին ազգասիրութեանը համար՝ Մշեցիք ալ ձմեռուան ապա գուպուլեթա մը հեծկլտք կընեն անձնուէրը խմբագրին։

——

Բուժիլի երկաթուղւոյն բաժնեհատումներուն վերջին վիճակահանութեան երկրորդ պարգեւն (60,000 ֆր.) և ուրիշ երկու պարգեւներ մեր ազգայիններէն ժամագործ Սեղբոսեան եղբարց վիճակած ըլլալն, գոհութեամբ իմացանք։ Ֆռ–ֆռ–պռոֆըէ ըսածին նայելով՝ առաջին պարգեւն ալ (600,000 ֆր.) իսկիւտար Նիկողոս անուն անձի մը երեր է։

Փառնէ

Այս առաձայնութեան վրայ տուներնուն էթրաֆը գող տատանվիշ ըլլալուն, Սեղբոսեան և Նիկողոս էֆէնտիները փառնէին հասին արդուհալ պիտի տան եղեր։

ՄԻՄՈՍ

ԷՍՐԱՐ

Նէ օ՞, թէօփիլէ ախպար, կէնէ պոշ բաղը չիչէսինին էօնիւնետ օթուրուպ տուրուլոյսուն, պէսպէլլի քէֆինի չաթմըշ օլմալըսըն։

— Ատամ պըրագ, քէյֆ չաթմաք նէյի՛միշ, պէնիմ հէր կիւն պէօյլէ 3 չիչէ բաղը իչիչիմոէ էսրար վար էսրար։

— Ամմա եաբարն հ՛ա.. շու էսրարը պանատա էօյրէթի՞ըմիսին։

— Էօյրէթէյիմ եավրում ամմա, պիր գաաէհ մաասիքանը իչէրիմ։

— Պաշ լաթիւնէ, իչէրէյիմ. նա՛ֆիւթէյ օլսուն։

— Մուամմէր օլ։

— Է՛յ սէօյլէ պագալըմ, շու էսրարըն նէ՞ օլտուղունու աննայալըմ։

— Պէնի՛ ալինէ՛, պէն պու մէհանէյէ կիրմէտէն, գալիա վասիլէ 165 լիրայ պօրճում վարըտը. չիչէնին պէրիսինի պօշաթընճա, 50 լիրասընը թէսլիմ էթտիմ։

— Է՛յ։

— Գալտը էօթէտէ 115 լիրա. իքինճի չիչէյիտէ պօշաթարղըմ կիպի 50 լիրա տահա թէսլիմ էթտիմ, օլտումո՞ւ 100 լիրա։

— Է՛յ։

— Պարէ էլիմ տէյմիչիքէն շունուն էլի լիրասընըտա թէսլիմ էտէյիմ տէտիմ, իւչինճիւ չիչէյի պօշաթտըմ. գա՞չ լիրա գալտը էօթէտէ։

— Ոն պէշ լիրա։

— Ոնուտա՛ չիմտի սէնին իչէրտիկին գատէհլէ էօտէտիմ՝ պիր փարա պօրճում գալմատը։

— Էյ պու հէսապ էյի ամմա, բաղը թէէսիրի կիտէրտէ եարըն հէրիփ սէնտէն փարա իսթի՞ըսէ..։

— Մէհանէճինին բաղըսը սաղ օլսուն. օ վար օլտուքճա պէնի պօրճու եաթըրմազ։

ԱՆԹՈՒԵԼԻ ՍՈՒԱՌԷ ՏԱՆՍԱՆ

(30 Նոյեմբերի պոէքայէ) (1)

Սէնտէ սագըն տէնկսիզ Ռօքոս ալէմտէն՝
Գամպուռուռունլա կէչիրիրլէր գալէմտէն.
Կէ՛լ պագալըմ տուտուն նէ՞րտէ կըղէմէս,
Եաչա պագմա, քէօր թօփալ ես խապուլ էս,
Ռէյա՛ն ույա՛ն, տօսթում Զէնոր եահուտի,
Կէմիչ եարին կէնէ կէյմիչ նօհուտի։
Արշ իլէրի՛, մըն չէռ, զօզում, մըն ամի,
Բառտօն, մէռսի, գօյօն, միղէ՛ռ տը մալի.

(1) Անցեալ անգամ սոյն յօդուածին շարունակելէ ըլլալը նշանակել մոռցուած է։

Աբշ պագալըմ, զի՛թօ, կէյցէ, էվիվա
Սուսուն պիրազ, նուրթէ վոռպէչթ մուրթ
չէվա։

Մա սիլէնցիօ, թօգաթ եէրսին, կուրթ մօրնինկ
Էսա ճուրին փարէն տէվո՛ւնց տի առնինք.
Ա՛րշ իլէրի, հայտէ վէրին էլ էլէ,
Ձառթ ճուռթ օլսուն, եէմին վէրտիք պիզ
հէլէ,
Եադալարսաք ալլահ պիւիր քի քալոս
Բաթաթռաքի եէյէծէքսին, է՛յ Միմոս

Մարշըն իւք հազինկիլ ֆէնա տէյիլ ամ
մա՝ սօնրալարը վարա վարա սէրթիֆիկատիքճէ
վէ բաթաթռաքի եէյէծէքսին էյ Միմոս
թէհտիտինի իչիտինճէ, ույուտուղումուզ
եէրտէն պիր պուչուք արշըն եօգարը սըչ
րատըք. պիրտէ պագարք քի հէր քէս պա
շը ուճումուղա կէչմիչ քօնսօլթօ էտէյօր։

— Ինան օլսուն Գաթին, պու հէրիֆ հիչ
եահուտի Զէնոբա պէնզէմէյօր։

— Ֆա պագսոնա, իչթէ սարը սագալը
տըր. եահուտի տէյիլ տէ եա նէ՞ տիր։

— Խէ՛նթ, կէնէ ճիտտալանմա, մուրթ
լագա սարը սաչը օլան եահուտի՞ մի օլուր։
Անէնէթանըն քօրթէսի տէ զիւտտի սարը տըր,
նէյէ՞ եահուտի տէյիլ։

— Ֆա եօգ ամմա, պէնիմ պու հէրիֆ
տէն չիւպհէմ վարտըր. սագըն Միմո՞ տէ
տիքլերի հէրիֆ պու օ՛ղլասըն, զէրէ անթ
ռէլի սուտռէ իչին պիր պիլէթ պուլուպ կէ
լէճէյինի կաղէթասընտա եազմըշ ըմըշ։

— Տուր պագալըմ, վէրժինի, վիէք տէ
ֆէնա զիւիւմ տէյիլ. էյէր օյըսա, չունա ա
ռօք վուռօք պիր տայագ աթալըմ։

— Հայտէ ույանտըրտա ատընը ո՛ր,
ամմա բասդալ, պէլլի էթմէ, սօնրա քի՛մ
օլտուղունու կիղլէր։

— Պագսոանըզա, էֆէնտիլէր, իչինիզտէ
Միմոսու թանըյան վա՞ր մը։

— Պէն թանըըրմ, էթիէն, գըրմըզը սաչ
լը պիր ատամ տըր։

— Զուռուպիլէննիյօրսուն կռէկուռռ, հիչ
գըրմըզը սաչը կագէթաճը օլո՞ւրմու։

— Նէ՛յէ օլմազըմըշ, սիյահը, պէյազը,
սարըսը վար, վարսըն գըրմըզըսըտա պու
լունսուն։

— Պագսոանըզա միւսիւ, սիզին ատընըզ
նէ՞ տիր։

— Նի՞չին սօրտունուզ էֆէնտի. եօլ
թէզքէրէմէ՛մի պագաճաքսընըզ։

— Հայըր, սանքի, պու սուռռէտէ փէք
եապանճը կիպի տավռանըյօրսունուզտա օ
նուն իչին։

— Նիչի՞ն միւսիւ, աճապա սիզին կիպի
տանս, ամուռա տայըր հարֆէնտազլըքլար
էթմէէտիմ իչի՛ն մի, եօքսա հաֆիֆիյէ մար
չընըզա կիրիչմէտիմ իչի՛ն մի։

— Հայըր միւսիւ, սիզ թամամէն Ռէկօ
լամէնթօմուզա թէպայիյէթ էթմիչսինիզ. տա
մանըզ օլմատըզը իչին սիւքիւթէ մէճպուր
օլմուչսունուզ ամմա, մատտէ օ տէյիլ. պի
զիմ սիզտէն շիւպհէմիզ վար։

— Ա՜հայի՛պ. էյ պէնի քի՛մէ պէնզէթ
տինիզ...

— Նէ պիլէլիմ, եահուտի Զէնոբ տէյի
լիսթատա լսմինիզ վար, հէնիզ պիր եահու
տիլիինիզի կէօրմէտիք

— Էլպէթտէ, օնու սագը 'եաբարըմ՝ ի
պէլքի չէօհրէթիմի իչթիմիչսինիզ տըշարտա,

— Մաշալլա՜հ, իչթէ պիզտէ օնա չաշը
յօրուզ եա՛. նիչին պուրտա աչըլմայօրսու
նուզ։

— Ատէթիմ տէյիլ, ֆամիլեա իչինտէ ա
չըլամամ, պէն տըշարտա աչըլըրըմ, պիր մէ
սել վար, հէր հօրօզ քէնտի չէօփլիւինտէ
էօթէր տէրլէր։

— Ծօ՛ բասդալ, պու մուրթլագա Միմոս
տուր. եանի սօնրա պիզի բարմաղընա սարար
տա՝ բիայտտա մէզէ էտէր։

— Տուրսուն, օնուն ղօլայը վար, պու
ատամա ալէչէն պիր եէմին էթտիրիրիզ,
Միմոս ալմաըղընը իսպաթ էթսին։

— Աֆերիմ Միքե՛, ագռաւը սեվ է յիմ, ինքեար եթ տիկի կիպի սէօզ գալմաշ։

— Միւսիւ, ավֆ էտերսինիզ, սիզէ պիր թէքլիֆիմիզ վար. Միւմս օլտուղունուզա չիւպհէ էտէյօրլար, պիզէ պիր բառօլ պօնէօ լէ խսքեաթ եթմէնիզ լազըմ կելիյօր։

— Սագըն հա՛, չիւպհէնիզ օլմասըն. բառօլ պօնէօ կելինճե պէնտէ սիզինլէ հէմէֆքեարըմ, պէնիմ սէօզիւմ սէօզ միւր, բառօլ տօնէօտ իչին ֆէտա օլուրում։

— Էլ վէրիր գանտը՛ք։

— Տուրուն պագալըմ, սօգադտան պիր պաղըրմա սեսլերի կելիյօր։

— Պիր չէյ տէյիլ գօնշուլար տըր, պիզի սէյր էտէյօրլար։

— Եուհա՛, եուհա՛։

— Եօգ ճանըմ, պու գօնշու իչի տէյիլ. աղիզ էվլատլար պիրինի օրթալամըշլար։

— Քի՞միդիչ պագալըմ։

— Եուհա՛, եուհա՛.

— Է՛յ, նէ՛ խսթէբսինիզ, վա՛ր մի ալաճադ, եօբօ օղլու եօբէյի, տա միուանդօս, էզ մամզէռ, եա՛, քամինատէմօղ դալապալի՛ք, ուժուրթու բէռռօ։

— Քա աման, վէրօն, եահուտի Զէննօք կելիյօր, սօսառէյէ տավէթլի տիր տէյի գըլըք կեյմիշ։

— Վայ էօյլէ իսէ պու եահուտի քի՛մ օլույօր. տէյիպ իւսթիւմիզէ կելիր.քէն, փէսթիվիլիմիզի. չըգարաճագլարընը տէր հաթըր էտերէք, իչթկյաթէն ճէպհիմիզէ սագլառըղընմըզ թիւթիւն թօզունու ճան ալամէթկյլէ գալապալըզըն եիւզիւնէ կէօղիւնէ սէրվիպ սէլամէթ եագասընա չըգարըզ։

Արթըգ պունուն իւղերինէ պիւսպիւթիւն հիատէթլէնիպ՝ քիմի իսքէմնէ, քիմի սիւփիւրկէ ռափը, քիմի պասթօն, քիմի չէմհկյէյլէ պէնի եագալայըզ. փատըրմա էթմէ՛ք իչին արգամտան գօչարլարտա տա՝ սօգադ գարբըր զաթէն ակըդ օլուզ, բանկալթինին մալգըչ րումըրը պունարըն պատ-

թօն չէմհկյէսինի թաչըմըչ օլտուգլարընտան ակըդտա գալըրլար. պիր թարաֆտան պատթօն չէմսկյէ ճճըսը, պիր թարաֆտան քեօր քեօրունա վէրտիվէնտէն տիւշմէ՛ք ճճըսը, պունարը օ տէրէճէ հիատէթլէնտիրիր քի՝ հըրսլարընը տամալարտան ալըզ, տամայըլա դավալիէռ, մուզիգաճըյլա եվ սահիպի, խրտվաթլա սագա իչլէրինտէ հէրսէ՛ք մուհաբէպէսի կիպի պիր դավկա չըգարըրլար. վէ ճամլար գըրըլըզ փոյրազ րիւզկէարլարը չիտաէթլիճէ էտտիինտէն մօմլարտա սէօնիւպ, գըյամէթ կիւնիւ կիպի պաղրըչմայա պաչլարլար. պէրէ՛քեաթ վէրտին մահալլէ պէ՛քճհինէ քի՝ ֆէնէռի եագըպ եօգարը չըգըրընտա սալաեա ըչըգ վէրիպ՝ անթռէլի սօսառէյէ չու վէչհ իլէ պիր նէթիճէ վէրիր։

— Ղարտաշ, նէ եաբըյօրսունուզ. պու կուրուլթունուզ նէ՞ հէյ կիտի։

— Գօրգմա պէ՛քճի պապա, քանքան օյնաեօրուզ։

— Նա՞սըլ, նասըլ, պունա քանքան մը տէյըրլար եօգտա գավկա մը։

Պու քանքանըն րէսմինի ճուտա էրթէսի կիւնքիւ նիւսխէմիպղէ նէչը էտէճէյիզ։

ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ

Իկուր նայիմ ծօ նշան, տրպատուն լո՞նչ կը կարգաս կոր։

— Ֆերահանութիւն, Գաղղիերէն, Անգղիերէն, Գերմաներէն, Ռուսերէն կը կարգամ կոր Հայրիկ։

— Տահա՞։

— Գծագրութիւն, վայելչագրութիւն, Թուաբանութիւն, Աչխարհագրութիւն, Տընտեսագիտութիւն։

— Տահա՞, տահա՞։

— Մաթէմաթիք, Շըմի, Ֆիզիք։

— Տահա՞, տահա՞։

— Տահա լո՞նչ կուզես Հայրիկ, աս խըտարը հէրիք չէ՞։

— Չէ հա, ո՞ւր է Սաղմոսը, հէնքէրէնը, նարէկը։

— Անոնք կարդացի լմնցուցի։

— վա՛յ, անանկ է նէ Ստեփան կապէ։

— Ը, ս, ըս՝ տ, ե, տէ՝ վ, ա, ն, փան՝ Ստեփան։

— Չեղաւ։

— Չեղաւ մի, անանկ է նէ դուն կապէ։

— Ը, ս՝ տ, ե, տէ՝ աթաղըմ սէնինէ պիր սաիան՝ ըստեփան, տեսա՞ր մի հիմայ. սաըլ չիտակը աս է։

— Էյ ատ է նէ բան մը չէ հայրիկ. կուզես նէ ես ալ կապեմ։

— Կապէ նայիմ, Յարութիւն կապէ։

— Յ, ա, յա՝ ր, ո, ւ, րու՝ թիւրթիւնիւդ խուրթին Յարութին։

— Ա՛ֆէրիմ ամմա՝ քիչ մը տահա խուսուր ունիս, կրկըլամիչ կընես սէրպէսթ չես ղուրցեր կոր։

— Կեցիր տահա սէրպէսթ ղուրցեմ հայրիկ։

— Ջուրցէ նայիմ օղլում։

— Պ ա, , պա՝ ր, ո, ն, րոն՝ պագմա պանա եան եան, Պարոնեան։

— Ա՛ֆէրիմ, իչթէ ամեն կիտուրթիւնդ ալ ատորբըտար կիտնաս նէ իմ կընակս կետինը չիդար օղլում։

ԱՆՕԹԻ Ա.ՊԱՇԽԱՐԱՆՔ
ՔԷՕԹԷԿՈՎ ՄԸԼԽԻԹԱՐԱՆՔ

Ինձի նայէ քա՛, ինձի, աս էլլալու ճամբայ չ'է, էս քեզի էրիկ տէյի առի եօխսա կվխուս պէլամի։

— Կէնէ առտուանցով տըռտըռ մընէր քա, հիմայ պէրանս պանալ կուտաս հա՛։

— Էյ սանքի պէրանդ պանասնէ ի՞նչ կըլլայ, կինով չուն, աս ի՞նչ է աս քու ծառքեդ քաշածս, քեչկէ սեւ օր սեւ սահաթ ըլլար տէ տէմս չ'էլլէիր։

— Քեչկէ՛. խլավուզին օտքը կոտրէր տէ իս քու տէմդ չի հանէր։

— Խլավուզը ի՞նչ խապահաթ ունի, քէօր օլաճախ աչքովդ տեսար տէ կինիկը վրաս խաւրեցիր։

— Անոր աչքը իմինէս քէօռ է եղեր քի, սեւ է՛ս մի, ճերմակ էս մի ձագրդը չ'է ըսեր։

— Վայնի վրա՛դ, տահա տուն չ'է, ան չ'է, նէչէ՛ խուռնաշներ հիմըկու աղչիկնեռուն սեւը ճերմակը չ'են կընաթկոր հասկնալ։

— Է՛յ աղօթք չ'ընե՞ս քի ծանս կտրեր նստեր եմ։

— Քա ծանդ չըկտրե՛ս տէ ի՛նչ պիտի ընես, իմ ի՞նչս տեսեր ես քի։

— Կնիկ սուս եղիր, վէճ պարակները չի փնտռենք, տալաղ խայխոլ կ'ընես հա՛։

— Վո՛ւյ պըդը չըլի իֆթիրաճի քէօփէքքա տուն իմ ի՞նչս տեսար քի ասանկ չիւպհէներ կ'ընես կոր։

— Քի տեսա՛յ տէյի չիւպհէ կ'ընեմ կոր, տեսնամ նէ՛ հիչ չիւպհէ չեմ ըներ, տիւղճէօին կը ղուրցեմ։

— Ի՞նչ կը ղուրցես նայիմ, պամպատռակ։

— Տէ՛ իս մէղքը մի խօթէր, պէրանս պանամ նէ անանկ խօլայընա չ'եմ կոյեր... էրիկ խըսմին ամեն պան կիտէ ամմա երես չի գար։

— Վո՛ւյ երիս մրկիս հէմէն, ըրախի սիւնկերի քի՝ տէմս նըստեր ասանկ նէֆսանիչէթ սիւրմիւշ կընես կոր..։

— Տահա ալ պիտի ընեմ, մեծ եմ նէ իմ մենծութիւնս պէտի ըլլալու է, տունին մէջ էս հիւքմ ընելու եմ։

— Հիւքիւմ ցաւերու կաս պաթախճի, տունին մէջը ի՞նչ ճդեցիր քի վրան հիւքմ ունենաս, ամեն քնալ ծախեցիր մէկդի էլար։

— Է՛յ ծախեցինէ վարան ի՞նչ ըրի։

— Ի՞նչ պիտի ընես, մէխանէճիին ավուճը լեցուցիր։

— Սուտ կը ղուրցես կոր, կէսէն էվէլը պախալին, խասսալին տուի։

— Ինչո՞ւ տուիր, ինչո՞ւ կլոխդ քարին վատին չի զարկիր տէր կործիմը տէր չէ՛ղար։

— Քա կնիկ. կլօխս քարին վատին չղար նէլինէ, կործի տէր չէ՛, տէրտի տէր կ'ըլլայի.

— Սա ամէնը նէ յիսէնէ. քա մուրթատ. վարագա չա՞տ էր քի կացիր խուժար խաղացիր։

— Է՛յ քա պօշ նըստէի տէ սի՞րաս սըխմուէր։

— Տունին մէջ չօվի մը չըթողուցիր, մատնոյս վարըննճա ծախեցիր.

— Կէշէ՞, կէօչ ընենք նէ առաջդին համալի վարա չենք՝ի տար։

— Քա պառկելու տեօշէկ մը պիւէ չունենք։

— Էս անիկայ մախսուս ծախեցի քի՝ առտունըը կանուխ էլլաս տէյի։

— Ան քի ասանկ պիտի ընէիր նէ ինչո՞ւ կարգուեցար զաւկի տէր էղար։

— Ան խապահաթը մինակ իմս չէ։

— Վո՛ւյ հիմայ կըռնակիս օրթա տեղէն պիտի ճաթիմ. քա պամպառակ, խապահաթը քուկդ չէ՛ տէ եա որինէնէ, էս հիմայ հիրկս 3 հատով ի՛նչ պիտի ընեմ։

— Կը հոգնիս կոր նէ կէտինը դիր։

— Քա, ի՞նչ պիտի ուտեմ, ինչ պիտի կերցընէմ։

— Էս նաբալ էնէ տուրսը փորս կը կըշտացնեմ կոր, հէլպէթ երիտ մարմին մէկ կլօխ էնք նէ, ան հիսապճա քու փորդ ալ պիտի կշտանայ՝ չօճոխներուննն ալ։

— Հէմէն Աստուծոյ խըշմին կաս անօրէն, մէկ ծանոյ էրթաս քի՝ տէմն նստեր ասանկ նիսպէթ կընես կոր.

— Ամե՛ն.

— Բէսկին խալճներու կաս քէօբէք.

— Ամե՛ն.

— Հոգի տալու աաեննդ տամլա մը ճուրին հասրէթ ծնաս.

— Ըրախին սաղ ըլլայ.

—Ծունին ծմուին պարտէ պառակ էլլաս, չան պէս թիրիլ թիրիլ տօղաս տէ քուրջի մը կտորին ա՛խ քաշես.

— Գինին օխճ ըլլայ.

— Վո՛ւյ մարելիք կայ վրադ մարդ քի իս ասանկ կը մարեցնես կոր.

— Ինծի նայէ իլիմոն չկայ, մարելու միտք ունիս նէ առաջ քովի տունէն իլիմոն մը ճարէ.

— Քա մարդ, թապիէթդ փոխեցի՛ր քա, հիմայ ինչ խըտաբ ծան ունիմ նէ «եանկըն վար» կը պօռամ։

— Ի՞նչ գարար ունի, էս ալ «պիդիմ էվաէ տիր» կըսեմ.

— Քա աստուծոյ խաթէրն համար քիւֆիւր ըրէ տէ ասանկ նէֆսանիյէթի մ'ը՛ներ.

— Բիւֆիւր չը պիտի ընեմ։

— Քա խայիլ էմ իս ծէծէ քի՝ հիչ չէ նէ լամ տէ խըրսըս իչնայ.

— Չը պիտի ծեծեմ.

— Օտքդ պաքնեմ թօխաթ մ'օլսուն գարկ։

— Թօխաթ չէ՛ քի կամիթ մը պիւէ չեմ գարներ։

— Գա ոտքս պագնեմ, մարդ, քէօլէտ ըլլամ, խայիլէմ, կէնէ նամուսիս դպչելու չափսըռտը ըրէ քի ծեծին ծարը լինէ փրթի. ամեն առտու ծեծ ուտելու ալըշմիշ էղած էմ տէ աս առտու չե՛մ կրնար կոր սապը ընել։

— Աւտ մխիթարութենէտ ալ քեզ պիտի գրկեմ քի կլօխս էրէլուդ պատիժը կտնաս, սևերես կնիկ։

— Օ՛խ կընեմ օ՛խ, իշթէ տոյիւդ, տըղան կը սիրեմ կոր, հէմ տահա աչքիտ առջևը պիտի սիրեմ, խապար չունիս։

— Կնի՛կ, լեզուտ քեզի քա՛չէ հա՛։

— Տարւան մը ալէխալըյ էնք կուգար կերթար տէ վրատ կը խնտար։

— Կնի՛կ, սուս եղիր, լեզուդ կը փըրցունեմ հա՛։

— Ասիրտար օր անոր սայէյէն ապրեցայ կարիճը ինչ պէրելը չաչըրմիչ կընէր. զահ էր, տուն՝ իս անօթի կը ձգէիր ամմա, ան խայտախ պէօրէկով պէսլէմիչ կընէր։

— Ա՛խ, հիմայ պիտի էլլամ դիմիդ բերանդ խարմախառըչ պիտի ընեմ։

— Կաղընտին ալ սահաթ գօռտօն մը պիտի պերէ. ըսի քի երկանս ալ պանմը պէր տէյի, լ՛ինչ ըսէնէ կը հաւնիս. «անոր փրէնկ սիճիմի մը պիտի պերէմ քի ինքզինքը կախէ» ըսաւ։

— Վա՛յ. ինծի համար հա՞. էյ կէպերէճէք չափիսըն, անիկայ իմ ծառքս կա՛նցնի..

— Քեզի է ծնայէր, սանկ վէշլին ծարը պիւէ ծառքտ չանցնիր։

— Ըմա էս կանցուննեմ։

— Ը՛հ, աղ ցանեմ որ չի հօտիս, անիկայ մէնխալէ կռնակները ունի։

— Մէնխալէն օ՞վ կըլլայ կոր նայիմ։

— Իշթէ էս. իմ իւմրս պարապար ըլլալէն եառքը օխտը խըրալին պիւէ լախըրտը չհյնար։

— Քա՛ կնիկ. առօրուան օրս էս քու էրիկդ էմ. օխտը խըրալէն ալ մհնծ էմ. քեզի էս կը խառնուիմ։

— Վա՛յնի վրադ..

— Անքս կը խաղայ կոր, ծառքէս խազամը կ՛ելլայ, քա՛։

— Մը՛րսի վրատ։

— Ամմա սա սիւքիւրկէ սափին վրատ կը կոտրեմ հա՛։

— Անիկա ընողը կընէ ճառթ ճուռթը վարա չընէր։

— Քա չեմ կրնար ծեծել ո՞րի կհւվէնմիչ կըլլաս կոր։

— Քօռթէյիս. ան կայ իքէն տուն ինծի ֆիւքիյէ մը չես կրնար զարնել։

— Վայ, չեմ կրնար հա՛.. անանկ է նէ ես քեզ ծեծեմ տէ թող կայ գօռթէդ ծառքէս ազատէ.. (չաթ փաթ)։

— Օ՛վ, օ՛վ, օ՛վ, օ՛վ ծառքդ վարդ բուանի մարդ. քիչ մըն ալ կռնըկիս զարկ որ հավէսըս առնեմ։

— Նա քեզի՞ խօռթէ, նա քեզի խայտախ պէօրէկ։

— Էյ արթըխհերիք է մարդ. վարձքդ ատուծմէ առնես. պէրէքեաթ վերսին աս ծեծին քի ասով կը մխիթարուիմ կոր. աս ալ չըլլար նէ էս չատոնց սև հողին տակ կայած էի։

Լ՛.

ԳԼԹԼՈՒԶՄ

Քիր եօրկի, կալաթա բիւացասը նէ՞ սուլարտա.

— Տիւնքիւ կիպի, պիր պուչուք գարըշ չամուռլու։

— Էյ թռամվէյ։

— փէք տիւշկիւն, սէնէտէ անճադ 3 աթամ էօլտիւրիւեօր։

— Պարէ քօնսօլիտէ չըմէն տը ֆէր նէ՞ հալտէ տիրլէր։

— Քօնսօլիտի պիլմէմ ամմա, չըմէն տը ֆէռի կէօրտիւմ քէօր սէրհօշ՝ օլմուշ քէնտինի տուվարտան տուվարա վուրույօր ըտը։

Վ Ր Է Ժ

ՎԷՊ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ

[Ե Ւ

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ

ԳՐԵՑ Տ. Լ.

ՏԷՐ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿԵՑ

Թ. Ա. ԱՆՏՕՆԵԱՆ

կարդացուելու արժանի գրքոյկ մ՛է և կը գտնուի մեր գրասենեակը։

ԱՐՏՕՆԱՏԷՐ ԵՒ ԽՄԲԱԳԻՐ ԱՆՏՕՆ Ց. ՍԱԳԱՑԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Ց. ԳԱՎԱՖԵԱՆ ՓԻՒՐՓՅԻ-ԽԱՆ ԹԻ 33, 26